

ITA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TURK
INFO-TÜRK AGENTUR

TURKS COLLECTIEF VOOR UITGAVE EN VERSPREIDING
CHARLES M, WISERPLEIN 13/2 - 1040 BRUSSEL
TELEFOON (32-2) 230 34 72 WET DEPOT, 2198
REKENING VAN INFO-TURK BBL 310-0148714-02

maandblad
mei 1981
nederlands 18
jaarabonnement
Benelux 350 BF
Elders 400 BF

Publicatie van onze artikels
toegelaten met de vermelding
Agentschap Info-Turk

EEN UITDAGING VAN DE FASCISTISCHE WERELDBEWEGING

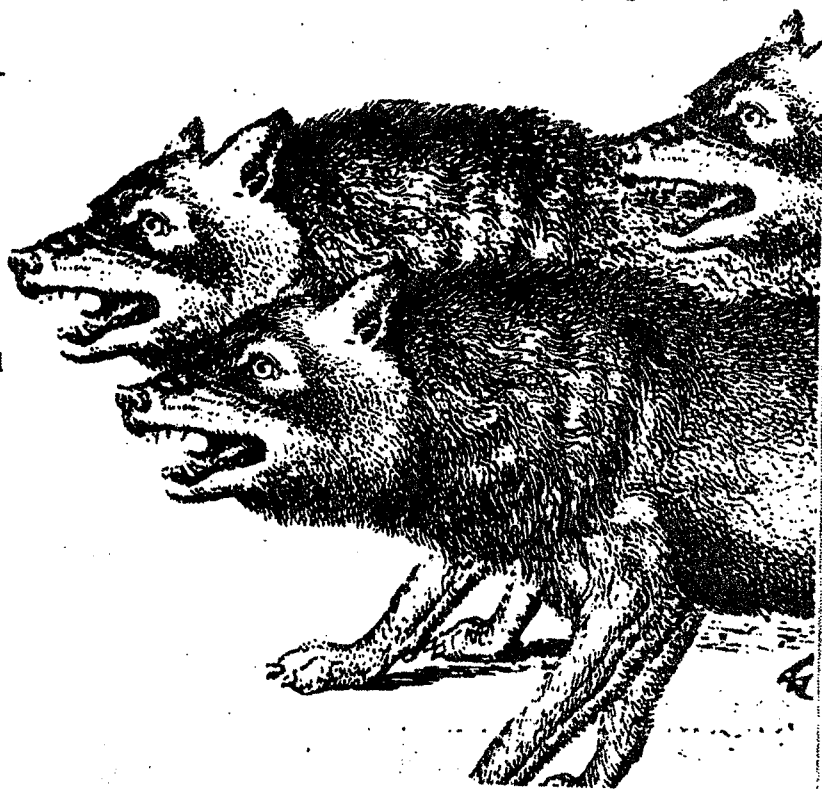
BRUSSEL (ITA) - Naar aanleiding van de aanslag op de paus publiceerde de Unie voor Democratie in Turkije het volgend perscommuniqué :

"Een van de meest meedogenloze moordenaars van de fascistische beweging, die de staatsgreep van 12 september 1980 teweegbracht, Mehmet Ali Agca, schoot op 13 mei 1981 op de paus, de geestelijke leider van de katholieke gemeenschap in het Vaticaan.

"Deze tragische gebeurtenis toont eens te meer op onweerlegbare wijze de omvang en de internationale relaties van de turkse fascistische beweging, die, door de moord op 5000 personen in 5 jaar tijd de installatie van een dictatoriaal regime veroorzaakte.

"I. Mehmet Ali Agca is één van de beruchte grijze wolven, para-militaire commandos van de Partij voor Nationalistische Aktie (MHP) van kolonel Alparslan Turkes.

"De moord op de gematigde journalist Abdi Ipekci, gepleegd door Agca, was één van de keerpunten in de escalatie van de fascistische terreur in Turkije. Hieruit bleek dat zelfs dergelijke personaliteit als doelwit kon gekozen worden voor de fascistische kogels. Dit had de wanhoop, de moeheid en de berusting van de massa ten gevolg;

en men drong de illusie op dat de enige mogelijke redding een interventie van het leger was.

"3. De fascistische beweging in Turkije beperkt zich niet tot de MHP. De MHP is een organisatie die uitdaagt en handelt onder het bestuur van het contra-guerilla departement dat zijn zetel heeft in de bureaus van de Generale Staf van Turkije. De ontsnapping van Agca, kort na zijn arrestatie uit de militaire gevangenis die mooi in het midden van het militair garnizoen gelegen is, en dit in een officiersuniform, toont trouwens de omvang van de medeplichtigheid.

"4. De medeplichtigheid van de MHP en de grijze wolven beperkt zich niet tot Turkije, maar heeft vertakkingen in verschillende landen van Europa, vooral bij de neo-nazistische organisatie van West-Duitsland. De leider van de MHP, Turkes, had nauwe relaties met Adolph Von Thadden, chef van de NPD en met Josef Strauss, leider van de CSU, en alle activiteiten van de grijze wolven in Europa werden beschermd door de plaatselijke neo-fascistische organisaties.

"5. Mehmet Ali Agca is slechts één van de talrijke turkse fascistische moordenaars die een toevlucht en beschutting zoeken in West-Duitsland. Hij ontsnapte uit de gevangenis en werd ter dood veroordeeld in Turkije. Een internationaal aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd door tussenkomst van Interpol, maar nochtans werden geen ernstige pogingen gedaan om deze meedogenloze moordenaar op te sporen en naar Turkije terug te sturen. Hij kon van het ene land naar het andere gaan en had door deze tolerantie gelegenheid één van de grootste aanslagen uit de geschiedenis uit te voeren.

"6. Het is onmogelijk om deze aanslag te beschouwen als het werk van het islamitisch religieus fanatisme tegen de christenheid, want deze beweging wordt in Turkije vertegenwoordigd door de Nationale Heilspartij (MSP) van Erbakan, die nog nooit van terroristische daden beschuldigd werd.

"Integendeel, de fascisten van de MHP, die ijveren voor de schepping van een turks wereldrijk, gebaseerd op de suprematie van het turks ras, hebben de religieuze gevoelens gebruikt en uitgebuit in hun demagogische propaganda.

"7. Wat ook zijn persoonlijke overtuiging en bedoeling is, Agca was het instrument van een plan dat voorbereid werd door imperialistische kringen en uitgevoerd werd door de fascistische wereldbeweging, met het doel nog een slag toe te brengen aan de ontspanning in Europa, en de militaire escalatie in het Midden-Oosten, dat een mozaïek van godsdiensten is, te versterken.

"8. Deze nieuwe misdaad van Agca kan op geen enkele manier de vernietigingscampagne van de rechten van de mens en de onderdrukking van alle vrijheden, wat de militaire junta blijft doen onder het mom van strijd tegen het terrorisme, vrijpleiten.

"Zoals we hiervoor reeds uitlegden zijn degenen die de fascistische commandos gebruiken en onderhouden om hun eigen dictatuur te vestigen, en die hen alle faciliteiten geven om hun misdaden uit te voeren, de hoge leiders van het turks leger. Bijgevolg zijn de leiders van de junta in Turkije ook in eerste rang verantwoordelijk voor deze aanslag op de paus.

"De Unie voor Democratie in Turkije veroordeelt deze onwaardige aanslag en roept bij deze gelegenheid alle democratische machten in de wereld op om te strijden tegen het fascisme in Turkije en tegen de fascistische wereldbeweging, op een meer energieke manier.

DE MEDEPLICHTIGEN VAN DE TURKSE FASCISTISCHE BEWEGING

Op 13 mei '81 was Mehmet Ali Agca, die op de paus schoot, een Grijze Wolf, het is te zeggen één van de militanten van de Partij voor Nationalistische Aktie (MHP) van ex-kolonel Turkes.

De terroristische daden van de MHP overschreden de turkse grenzen en verkregen de solidariteit en de samenwerking van de fascistische bewegingen van de Europese landen. Agca maakte uitvoerig gebruik van zijn medeplichtigen bij de aanslag op de paus. Ziehier de relaties van de MHP:
Een brief van Adolph Von Thadden die verscheen in het dagblad Cumhuriyet van 19 september 1979 :

Beste Turkes,

Ik ben blij Uw brief te ontvangen. Ik dank U voor Uw appreciërende woorden over mij en mijn partij. Ik ben tevens verrukt kennis te nemen van uw standpunt over de overeenkomst van opvattingen tussen onze partijen (...) Er zijn fundamentele gemeenschappelijke principes tussen onze partijen. Ik ben ervan overtuigd dat U onze vriendschappelijke relatie wenst te ontwikkelen en te versterken. Bijgevolg aanvaard ik graag uw voorstellen om de relaties tussen onze partijen verder te ontwikkelen. Wij hebben unaniem besloten groepen van jeugdafdelingen uit te wisselen (...) Wilt U zo vriendelijk zijn mijn uitnodiging aan te nemen als mijn persoonlijke gast. Het zal een plezier zijn te praten over de problemen van onze landen en de mogelijkheden van wederzijdse bijstand te onderzoeken."

ooo

Uit het rapport geschreven door Enver Altayli, algemeen inspecteur van de MHP in West-Duitsland, gericht aan Turkes op 28.4.1976:

"...Op 4 mei komt Dr. Kannap naar Keulen. Hij zal me hier voorstellen aan de voorzitter van de turkse afdeling van de organisatie. Volgens Dr. Kannapin is deze persoon lid van de CDU en oud-duits officier, een bewuste anti-communist."

Uit het rapport van Enver Antayli aan Turkes op 24.6.1976 uit Keulen :

"Eind mei 1976 hadden we ongeveer 20.000 DM op onze bankrekening staan... Mijn doel is 40.000 DM te krijgen tegen september... Onze relatie met Dr. Kannapin beschermt ons bij de duitse veiligheidsdienst, en hij neemt initiatieven opdat zijn organisaties ons werk niet hinderen, maar het steunen."

Uit de brief geschreven door Turkes aan Enver Altayli, op 22.7.1976 :

"...daarom kan je iedere maand 2.000 DM van mijn persoonlijke rekening bij Koln BFG nemen voor je behoeften..."

ooo

Uit het dagblad Cumhuriyet van 23 september 1979 :

"Ondanks de veroordeling door het Grondwetgevend Hof van 28.6.1976 bestaat de organisatie van de Partij voor Nationalistische Aktie (MHP) nog in West-Duitsland. Een week na zijn benoeming als vice-premier in de 2de rechtse coalitie van Demirel vroeg Turkes hen in een circulair die geadresseerd was aan de ambtswoning van het uitvoerend comité van de MHP in West-Duitsland, verder te werken onder de dekmantel van vereniging en de aandacht van de overheid niet te trekken, en hiervoor samen te werken met de NPD. (Uit de 56ste blz. van Türkische Rechtsextremisten van Amnesty International.)

ooo

Uit het dagblad Hürriyet van 15 december 1980 :

"Het ministerie van binnenlandse zaken van Baden Wittenberg onderzoekt de berichten over de turkse rechtse extremisten die opgeleid worden en gewapende training krijgen in groepen van I8, aan de voet van de Alpen in het Zuiden van Duitsland.

Uit het dagblad IG Metall van 23 januari 1980 :

"De grijze wolven roepen op tot heilige oorlog. Alle activiteiten van de turkse fascistten in Duitsland worden geleid door Türk-Federayson, die zetelt in Frankfurt. De voorzitter, Serdar Celebi, en zijn algemeen secretaris, Ramazan Oz, zijn lid van de neo-fascistische partij van kolonel Turkes."

Uit Der Spiegel (februari 1980) :

"Ten prooi aan zijn anti-communistische verblindings onderhoudt Franz Josef Strauss contacten met ultra-rechts en de fascistten in de hele wereld, niet alleen door goede raad te geven maar ook door geldelijke bijstand..."

"Strauss had een afspraak met de rechtse extremist Turkes in Munchen op 28 april 1978. Hij bedankte hem voor zijn brief van 2 mei 1978: "Alhoewel we niet alle problemen konden aansnijden denk ik U uitgelegd te hebben welk gevaar ons land loopt."

ooo

Uit het dagblad Cumhuriyet van 9.II.1980 :

"Isa Armagan die wegens moord op 5 personen ter dood veroordeeld werd, ging na zijn ontsnapping uit de militaire gevangenis van Mamak op 26.7.1980 naar Duitsland."

"Het is ook dankzij de strijd van DISK dat de principes, vastgelegd door de International Labour Organisation (ILO) over de vakbondsrechten en de vakbondsvrijheden een realiteit werden. Het is ook als gevolg van de activiteiten van DISK dat de uitdrukking "de arbeid is de hoogste waarde" een realiteit werd.

"Om deze redenen hielden de regeringen en de werkgevers niet van onze organisatie, vanaf de eerste dag van zijn oprichting. DISK stelde zich steeds op tegen het slaafs, onderkruiperig syndicalisme. DISK ging nooit een stap achteruit, ondanks de repressie van de regeringen, ondanks de anti-democratische onderdrukking en de acties ondernomen door de werkgevers, en ondanks de provocaties van fascistische milieus. Daarna werd DISK de vakbondscentrale waartoe alle arbeiders en alle bedienden wensten aan te sluiten.

"Nochtans waren de werkgevers bang voor deze strijd van DISK, en voor dit democratisch massa-syndicalisme. Zij deden al het mogelijke om DISK te vernietigen en een einde te maken aan zijn democratische strijd, onder andere door middel van het plaatsen van dure advertenties in de kranten...

"Het proces dat ons aangedaan werd door de Procureur Generaal van Bakirköy in dit tribunaal, op 30 juli 1980 is het resultaat van dergelijke ontwikkeling.

De Procureur Generaal verklaart DISK schuldig aan handelingen tegen de voornaamste artikels van de Grondwet, aan het vormen van geheime politieke organisatie en vraagt DISK definitief te supprimeren.

"Wij aanvaarden geen enkel hoofdpunt van de aanklacht van de Procureur Generaal.

"Alle elementen van de ten laste legging en van de aanklacht van de Procureur Generaal zijn vaag, zonder fundering en het zijn algemene formuleringen.

"DISK was steeds de hardnekkige verdediger van de nationale onafhankelijkheid en van de democratie, sinds de dag van haar stichting. Om dezelfde reden was DISK steeds gekant tegen het imperialisme, het fascisme, en werd de actieve verdediger van de vrede.

"DISK, die deel uit maakt van de Europese vakbondsbeweging en de wereldvakbondsbeweging, werkte actief aan de eenheid van de arbeiders van Turkije, en spande zich in om de eenheid van de internationale vakbondsbeweging op alle niveaus te bewerkstelligen. Momenteel is DISK nog niet aangesloten bij een internationale organisatie. Nochtans stelde zij zich kandidaat bij de regionale organisatie die de naam draagt "Europese Confederatie van Syndicaten".

"De glorierijke geschiedenis van de Turkse arbeidersklasse gaat 100 jaar terug. Tijdens deze periode waren er tijden dat de syndicale rechten en vrijheden vernietigd werden, dat de syndicaten verbannen waarden en dat de syndicalisten in de gevangenis geworpen werden en gruwelijk gefolterd werden. Maar het is nooit mogelijk geweest de arbeidersklasse noch zijn strijd te vernietigen.

"Wij zijn fier en gelukkig leden en verantwoordelijken van DISK te zijn, wij die gevochten hebben voor de democratische rechten en vrijheden in het algemeen en voor de syndicale rechten en vrijheden in het bijzonder, nu men wil bewijzen dat we schuldig zijn omdat we dit deden!

"De Geschiedenis zal onze beste rechter zijn!

"De Geschiedenis, de Werkende Klasse en de Arbeiders zullen DISK vrijspreken en ons onschuldig verklaren."

HET EUROPEES PARLEMENT VEROORDEELT HET TURKS MILITAIR REGIME

STRAATSBURG (ITA) - Het europees parlement (de "tien") nam op II april in Straatsburg een resolutie aan waardoor het de strijd van het volk van Turkije voor het herstel van de democratische instellingen steunt, en het veroordeelt met afschuw de terechtstellingen en folteringingen evenals het opsluiten van de onschuldige democraten in Turkije.

Het europees parlement nodigde de Commissie, de Raad en de lidstaten uit hun verantwoordelijkheden op te nemen door het turks militair regime te kennen te geven dat de associatie tussen Turkije en de Europese Gemeenschap onmiddellijk zal opgeschort worden indien de terugkeer naar de instellingen en naar een democratische praktijk niet gebeurt binnen een termijn van 2 maanden.

De integrale tekst van de resolutie van het europees parlement :

Het europees Parlement,

- van oordeel zijnd dat geen enkele poging ondernomen werd sinds het invoeren van het militair regime, om de democratie in Turkije te herstellen, ondanks de tegengestelde verzekeringen die de militaire autoriteiten gaven aan de Europese landen en aan de EEG-instellingen,
 - Van oordeel zijnd dat ondanks de aangekondigde objectieven van het militair regime, het politiek geweld verdergaat met de steun van dit regime,
 - Beschouwend dat het evenzeer aan Turkije als aan de lidstaten van de EG is, als onderdeel van de Europese Conventie voor de Verdediging van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, om het respect voor deze maatregel te garanderen, niet alleen op hun eigen grondgebied maar ook binnen de zone die dekt wordt door de Conventie,
 - Zich feliciterend met de gemeenschappelijke verklaring van de instellingen van de Europese Gemeenschap waarin deze bevestigen dat de Europese Conventie voor de Verdediging van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden verplicht is voor de activiteiten van de Gemeenschap als zodanig,
 - Verstoord door de rapporten die op uitvoerige wijze talrijke schendingen van de Mensenrechten en van de fundamentele vrijheden vermelden, die bedreven worden door het turks militair regime, zonder dat deze het gevolg zijn van het uitroepen van de noodtoestand, rapporten die nog niet op overtuigende wijze gelogenstraft werden,
 - Constaterend dat de aangekondigde bedoeling om de democratie te herstellen zijn geloofwaardigheid zal verliezen indien geen concrete maatregelen in deze zin genomen worden in de nabije toekomst;
1. steunt de strijd van het turkse volk voor het herstel van de democratische instellingen, van het parlement, de politieke partijen en de vakbonden;
 2. veroordeelt de steeds voortdurende schorsing van de democratische instellingen in Turkije;
 3. veroordeelt met afschuw de terechtstellingen en de folteringingen in Turkije, evenals het opsluiten van onschuldige democratische burgers;
 4. nodigt de Commissie, de Raad en de lidstaten uit hun verantwoordelijkheden krachtens de Europese Conventie voor de Verdediging van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden op te nemen, en in het bijzonder:
 - a) door het turks militair regime dringend uit te nodigen zonder uitstel een lijst voor te leggen met maatregelen die het mogelijk maken de democratische vrijheden uit te oefenen, en die een precies termijn aanduidt voor het van kracht worden;
 - b) door aan het turks militair regime te kennen te geven dat de associatie tussen Turkije en de EG onmiddellijk zal opgeschort worden indien de terugkeer naar democratische instellingen en vrijheden niet toegepast wordt binnen een termijn van twee maanden;
 5. eist dat de democratische vrijheden en rechten (recht op vrije vakbonden, recht op manifestatie en organisatie enz...) van de immigrant-arbeiders en van de turkse studenten in de landen van de Europese Gemeenschap gegarandeerd en onderhouden worden;

6. gelast zijn voorzitter huidige resolutie door te geven aan de Commissie, de Raad en de parlementaire regeringen van de lidstaten.

Motivering van de dringende eis

Het aanslepen van de ernstige politieke situatie in Turkije, van de opsluitingen, folteringen en terechtstellingen van politieke gevangenen evenals de quasi weigering van de turkse militaire junta om op kort termijn terug te komen tot een parlementair democratisch systeem in Turkije, dwingen de Europese Gemeenschap onmiddellijk maatregelen te nemen tegen het onderdrukkingsregime in Turkije.

De beslissingen van de Raad van Europa

Anderzijds besloot de parlementaire vergadering van de Raad van Europa op 14 mei in Straatsburg de turkse parlementaire delegatie niet langer in hun kring toe te laten, tot een democratisch regime hersteld wordt in Ankara.

Na twee dagen debat adopteerde de Vergadering van de "21" twee "richtvoorstellen" die ze zal voorleggen aan het comité van de ministers van Buitenlandse Zaken.

Het eerste voorstel drukt de ongerustheid uit van de Vergadering over de situatie in Turkije en zijn wens dat "concrete beslissingen zouden genomen worden voor het herstel van de democratische instellingen" in dit land. Het tweede beschouwt dat het "niet conform" aan het reglement van de Vergadering zou zijn het mandaat van de turkse parlementaire delegatie te verlengen. De vertegenwoordigers van links (socialisten en communisten) hadden op de vergadering van de "21" gewenst dat Turkije zonder meer uit de Raad van Europa gezet werd. Na deze stemming blijft het regime van Ankara nog slechts vertegenwoordigd in het comité van de ministers van Buitenlandse Zaken.

Belgische solidariteit met de democratische strijd van het volk van Turkije

Het Belgisch Comité voor de Verdediging van de Rechten van de Mens in Turkije, opgericht op 8 januari jongstleden, gaf op 15 mei in Brussel zijn eerste persconferentie om een dossier voor te stellen over de schending van de mensenrechten, de aanslagen op de syndicale vrijheden en op de democratie in Turkije.

"De eerste periode na de staatsgreep hulden de verwarde berichten over de ware omvang van de maatregelen die de militaire junta nam, de aan te nemen houding ten opzichte van het nieuwe regime, in het duister. Momenteel is geen enkele twijfel meer toegestaan. Eén van de verklaarde doelstellingen van de militairen, het eindigen van de golf van terrorisme die jarenlang in het land heerste, is volgens de militairen zelf, bijna bereikt. Niettegenstaande getuigt de verfoeilijke aanslag waarvan paus Johannes Paulus II het slachtoffer werd, van de internationale vertakkingen van het extreem-rechtse terrorisme dat verbazend veel toedroeg tot de destabilisatie van het vroeger politiek regime in Turkije, een regime met democratische inslag.

"Vandaag beweren de militaire leiders van Turkije op de goede weg te zijn wat betreft hun onmiddellijke objectieven om een einde te maken aan het geweld in de straat, en de economie van het land te moderniseren, maar dit alles gebeurt ten koste van fundamentele aanslagen op de democratie, ten koste van een totaal onaanvaardbare onderdrukking van de vakbondsvrijheden, ten koste van talrijke schendingen van de rechten van de mens.

"In de ogen van het comité kan geen enkele strijd van een staat tegen het terrorisme ooit de concentratie van alle macht bij enkele generaals rechtvaardigen, evenals de miskening van de democratische instellingen, de militarisatie van de maatschappij, repressie op grote schaal tegen de vakbonden en hun leiders, de betwistbare arrestaties en het gebruikmaken van foltering, de onderdrukking van de fundamentele vrijheden, de toenemende verdrukking van een volk, de Koerden.

"Om al deze redenen kan het comité het huidig militair regime alleen maar veroordelen, en de verschillende schendingen van de rechten van de mens en de

de syndicale vrijheden, waaraan het zich schuldig blijft maken, aanklagen.

"Wat dit betreft zegt het comité zijn steun toe aan de personen die in Turkije het voorwerp zijn van een medogenloze onderdrukking, en vandaag in het bijzonder aan de leden van het uitvoerend comité van de vakbondscentrale DISK, die in Istanbul voor de rechter komen."

Het dossier dat aan de pers voorgesteld werd door het belgisch comité voor de Verdediging van de Rechten van de Mens in Turkije somt de aanslagen op op de rechten gewaarbord door de Europese Conventie van de Rechten van de Mens, de aanslagen op de syndicale vrijheden, (op het gebied van de wetgeving aangaande vakbonden en de repressie t.o.v. de syndicalisten), de aanslagen op de Turkse Grondwet, waarvan alleen nog wat puin overblijft, de reacties van Europese instellingen en organisaties, evenals deze van de Internationale Vakbondsfederatie. Het publiceert tevens de interventie van Luis van Geyt in de Kamer, van Ernest Glinne in het Europees Parlement en van Claude Dejardin bij de Europese Vergadering van de Raad van Europa.

Bij de persconferentie van vrijdag, voorgezeten door de secretaris van het comité, Georges Dutry, was ook de voorzitter van de KP, Luis van Geyt, Paul van Praag, lid van het centraal comité van de KP, de voorzitter van de socialistische groep in het Europees Parlement, Ernest Glinne en Anne-Marie Lizin, lid van deze groep, de RW-senator Jean-Emile Humblet, Pierre Galand aanwezig. Het comité verzamelt personaliteiten uit het ABVV, ACW, SP, PS, KP, FDF-RW, VU en vertegenwoordigers van sociale organisaties die vooral in immigranten-milieus werken.

Men kan toetreden tot het belgisch comité voor de derdediging van de Rechten van de Mens in Turkije en het dossier dat vrijdag aan de pers voorgesteld werd kan bekomen worden (het handvest van het comité en de lijst van aangesloten personen zijn bijgevoegd) door zich te wenden tot Georges Dutry, Wetstraat 141, 1040 Brussel, Tel (02) 735 60 50 (töestel 139)

De zending van de democratische juristen naar Turkije

BRUSSEL (ITA) - De Heer Pierre Vandernoot, jurist, begaf zich van 12 tot 17 mei met een observatie-opdracht naar Turkije, in naam van de Internationale Vereniging van Democratische Juristen. Hij werd vergezeld door M. Arthur Davidson, Queens' Counsel en Brits parlementslid.

Daar hij de gelegenheid had een groot aantal personaliteiten en waarnemers ter plaatse te ontmoeten, kon hij de ongerustheid van de Turkse democratische kringen waarnemen over de staat van de Rechten van de Mens en van de vrijheid in dit land.

Aangezien het ontegensprekelijk lijkt dat de militaire overheid de openbare orde hersteld heeft, vooral ten koste van de arrestatie van kolonel Turkes, voorzitter van de Partij van Nationalistische Aktie, die samen met S. Demirel in de regering zat vóór de staatsgreep van 12 september 1980, is het belangrijk volgende ernstige feiten te vermelden: de administratieve arrestatieduur, voorafgaand aan iedere aanklacht, werd krachtens de krijgswet op 90 dagen gebracht, (de Turkse grondwet, die men afschafte voorziet 48 uur...), gedurende dit termijn mogen de gevangenen familie noch advocaat zien; men spant een opinie-proces in tegen de leiders van de progressistische vakbondscentrale DISK, de activiteiten van deze laatste zijn verboden; men overweegt in Istanbul een procedure die een einde zal maken aan zijn bestaan; de advocaten en de familie mogen de gevangenen niet in fatsoenlijke omstandigheden spreken; de foltering wordt algemeen toegepast enz...

De Internationale Vereniging van Democratische Juristen, die aandachtig de uitoefening van de democratie in Turkije volgt, vroeg tijdens een persconferentie die gehouden werd op 19 mei 1981 te Brussel, aan de huidige overheid de Rechtstaat te herstellen, de beloftes aangaande een snelle terugkeer van de democratie na te komen, de Rechten van de Mens integraal te respecteren, inclusief de volledige vakbondsvrijheid, en de folteringen te stoppen.